

POD HORAMI

Zpravodaj obce Poniklá

červenec - srpen 2016

ročník XLV, číslo 177

www.ponikla.cz

Slovo redakce

Milí čtenáři, vážení sousedé,
asi jste si již zvykli, že na těchto pár řádcích se občas dotýkám různých obecních problémů. Dnes to bude jinak, některé možná zklam, jiní si oddechnou, že už jsem konečně zticha.

Dnes bych si dovolil pár řádek o spolku, který se nám zviditelní tak zhruba jednou za sto až sto dvacet let. Včelaři. Včelaři z pohledu mého, začínajícího včelaře, jsou, no úžas nad úžas. Nejprve nenápadná návštěva pana nejvyššího včelaře s dotazem, tak kde budeš mít ty úly, vyrábím ti stojan, abych věděl, kam s ním. To jsem pochopil, že jde do tuhého, že se z mých nahlas vyřčených úvah stává skutečnost a bude ze mě včelař. Za týden byl stojan, za další týden úly a za 14 dní dva roje. Stal jsem se učedníkem. Sem tam se za mnou staví Petr Holubec, jak to jako vypadá, zda něco nepotřebuju a nebo tohle jsem ti udělal, to se ti bude hodit. Sem tam se pobavím s Mírou Hanušovým, podívám se u něj do včel, on zase u mne, něco mi k tomu řekne a tak. No, a soused Miloš Holubců mě také nenechá na holičkách. Přátelé, to je spolek! Ještě nejsem ani plnohodnotný člen a mám se jako v peřinkách.

Moc bych si přál, aby i včelaři měli nějaký prostor, kde by se mohli scházet, vyměňovat si zkušenosti a třeba i dětem v kroužku ukazovat, jak to ty včelky vlastně mají.

Příjemné čtení, a příště možná něco víc i o ponikelských včelařích.

Marek Kulhavý - redaktor

Poniklá hledá kronikáře

Předpokládáme výbornou znalost češtiny a aktivní přístup k obecnímu veřejnému dění. Kronika bude psána i nadále elektronicky (nikoliv tedy ruční zápis) s vhodnou doprovodnou fotogalerií. Výrazně akcentovány by měly být události místní, případně celospolečenské s dopadem i do naší obce. Zájemci se mohou hlásit do 17. října 2016.

Pod horami

číslo: 179, ročník 45

registrační číslo:

MK ČR E 17675

vydal:

Obecní úřad Poniklá

odpovědný redaktor:

Marek Kulhavý

jazyková spolupráce:

Bára Kulhavá

tisk:

Gentiana Jilemnice

náklad:

430 výtisků

uzávěrka dalšího čísla:

25. 10. 2016

Příspěvky odevzdávejte na OÚ Poniklá nebo
zasílejte na email: marek@rautis.cz
Za všechny příspěvky děkujeme.

Příspěvky mohou být redakcí upravovány
a kráceny

Inzerce:

- inzerce kultura:

(myšleno divadla, kina, dětský den, mikuláš,
plesy, zábavy – pořádané spolky) = zdarma

- inzerce místní podnikatelé:

A5 = 200 Kč, ½ A5 = 100 Kč

- inzerce přespolní podnikatelé:

A5 = 400 Kč, ½ A5 = 200 Kč

- inzerce komunální politika:

zdarma (omezení max. 4 stránky ve dvou
číslech před volbami, tedy max. 4 + 4 stránky,
pouze strany kandidující v Poniklé)

- inzerce politika jiná:

nelze

- inzerce řádková:

(čtvrtina A5) – 50 Kč místní, 100 Kč ostatní

Na možnost grafického zpracování inzerce
se informujte na marek@rautis.cz. Redakce
nezodpovídá za chyby v dodaných inzertech.

Foto na úvodní straně:

Opět mistři!!!

Foto: Marek Kulhavý

Obecní hlásný

Jednání obecní rady za období červenec - srpen 2016

Vážení ponikelští sousedé!

máme za sebou poněkud nestálé proměnlivě oblačné léto, které nepřineslo moc příležitostí ke koupání, ale umožnilo zúčastnit se několika zajímavých kulturních zážitků, mezi kterými byla mimo jiné tradiční Svatojakubská pouť, křest nové knihobudky, rozloučení s létem na Homoli, a mnoho dalšího... Vězte, že září bude na podobné záležitosti stejně tak bohaté, čekají na vás akce připravené ponikelskými spolky či dobrovolníky. Léto ale nebylo jenom o zábavě, ale také o práci, a tak si pojďme na řádcích níže připomenout to nejdůležitější z činnosti rady obce.

Pan starosta Vás ve svém „hlásném“ informuje o dvou letošních největších akcích – obnově vodovodu a zútulnění návsi, na mně už je Vás seznámit s cenami obou projektů. V případě akce „obnova vodovodu 2016“ došlo v termínu pro podání nabídek celkem 6 nabídek uchazečů, očekávali jsme cenu kolem 2,5 mil. Kč bez DPH. Všechny došlé nabídky splnily podmínky dané zadávací dokumentací, nejlevnější cenu bez DPH obsahovala nabídka firmy RULF Nová Paka s. r. o. – 2 246 565,44 Kč (pro srovnání: nejdražší nabídka obsahovala cenu 2 942 584,09 Kč bez DPH). Technický dozor investora bude vykonávat pan Hanuš z firmy KrVaK Horní Branná, který se nám již osvědčil při letošní akci obměny skleněného vodovodu.

Do akce „Zútulnění návsi v Poniklé“ se přihlásili tři uchazeči, očekávaná cena byla 1,36 mil. Kč. Všechny došlé nabídky splnily podmínky dané zadávací dokumentací, nejlevnější cenu bez DPH obsahovala nabídka firmy OK GARDEN s. r. o. – 1 260 164,74 Kč (nejdražší nabídka se v tomto případě lišila o pouhé 3 tisíce Kč). Technický dozor investora bude vykonávat Ing. Arch. Jaromír Jirouš z Poniklé, autorský dozor bude vykonávat Ing. Gabriela

Mlatečková Čížková – autorka architektonické studie. Dodavatelem herních prvků na návěs bude firma TEWIKO systems, která nabídla dodat herní prvky za částku 450 074 Kč bez DPH, zbylé dvě nabídky obsahovaly cenu vyšší.

Během tradiční Svatojakubské pouti nebylo opět letos využito uzavírky a objízdné trasy, ale došlo pouze k omezení rychlosti na komunikaci od úseku „Huškovi – Tryzna“ na 20 km/hod. V příštím roce bude na komunikaci umístěn také zákaz parkování, parkování aut způsobovalo letos úplně stejné problémy jako neukáznění stánkaři v předešlých letech. Také v následujícím roce do Poniklé se svými poutovými atrakcemi zavítá pan Karel Ruml.

Během letních prázdnin probíhala poplávka na zakázku provádění zimní údržby v sezóně 2016/2017. Jediným zájemcem byl pan Janoušek z Rokytnice nad Jizerou, jehož nabídková cena činí 540 Kč/Mth bez DPH. Pan Janoušek bude provádět údržbu v rámci jednoho okruhu, druhý okruh bude obec protahovat pomocí vlastních zaměstnanců – pánové Klíkorka a Novotný si dodělávají řidičský průkaz na sk. T. Obec nyní hledá vhodné nabídky na zakoupení traktoru.

Rada obce projednávala vyúčtování topné sezóny 2015/2016 pro čp. 265, 266 a 267. Náklady na topení za sezónu 2015/2016 pro čp. 265 činily 59 370 Kč, náklady pro čp. 266 a 267 dosáhly 160 375 Kč.

I nadále probíhá ladění rozhlasu. Protože stále nebylo dosaženo čistého zvuku, přišla dodavatelská firma s nabídkou na doplnění rozhlasových ampliónů (8 nových míst, každé nové místo se dvěma amplióny). Cenová nabídka činí 179 612 Kč, tato cena bude ještě porovnána s položkovým rozpočtem, který byl vysoutěžen pro realizaci projektu hrazeného z dotace.

Poniklá bude mít své omalovánky! Po vzoru okolních měst (Vysoké nad Jizerou, Semily, Rokytnice nad Jizerou) využijeme na-

bídky Blanky Kučerové na výrobu šestnácti-stránkových omalovánek v nákladu 2 500 ks za cenu 50 000 Kč. Věřme, že přispějí ke zvýšení propagace naší obce.

Obec Poniklá využila nabídky města Jilemnice na odkup vyřazovaného mobiliáře z restaurace Scolarest. Pro ponikelské žáky jsme tak zakoupili 12 stolů a 35 židlí za celkovou cenu 7 100 Kč. Pořízený nábytek byl umístěn do jídelny základní školy.

Vážení sousedé, užijte si poslední letní dny a prožijte příjemně pohodový nadcházející podzim!

Petra Novotná, místostarostka

Obecní hlásný

Náves

Podzim na naší návsi bude divoký, ale věřím, že výsledek odmění trochu vstupního nepohodlí. Obci se podařilo nakonec získat všechny tři zamýšlené dotace, jejichž složitě proplétanou kombinací pořídíme ohlášené zútulnění návsi za hodně rozumné peníze. Na obrázku na předchozí straně vidíte, jak by nově okolí školy a kostela mohlo vypadat. Na první pohled zaujme zejména dětské hřiště (dotace Ministerstva pro místní rozvoj nakonec přidělena ve druhém kole!), které krom několika klasických prvků využije k vodním hrátkám i upravenou struhu. Náves pak protne nová síť chodniček, které kopírují

stávající „zkratky“ a navíc nabídnou možnost procházky a posezení na nově instalovaných lavičkách. Další stěžejní částí je pak redukce dřevin „uvnitř návsi“ a naopak její posílení po jejich obvodech. Tím by mělo dojít k zútulnění, zintimnění a vůbec tak nějak zpříjemnění celého prostranství, které by do budoucna mohlo ještě více než nyní sloužit k setkávání i klidnému odpočinku. Nově bude vyřešeno také veřejné osvětlení celého prostoru, které bude vzhledem k významu místa pojato sice dražšími, ale pohledově zajímavějšími svítlidly. Na světlo světa se za kostelem opět v krátkém úseku podívá i dnes zcela zatrubněný (náš erbovní) Ponikelský potok. Celý projekt vychází z podkladů architektky paní Mlatečkové Čížkové a právě fakt, že je úprava návsi pojata „zgruntu“, by mohl přinést kýžené ovoce.

A bohužel musím hlásit předem, že proti případným vandalům raději pojistíme náves novou kamerou. Záznam z ní nebude veřejně přehráván na internetu (nejsme Velcí Bratři), zato ale zůstane vždy několik dní uchován k případnému dohledání zlobivců.

Vodovod II. etapa

Největším letošním projektem je dvou-etapová výměna částí obecních vodovodů. Krom několika „bodových“ zásahů (nové čerpadlo Keříček, nové uzávěry v uzlových bodech) se jedná zejména o obnovu dožilých

Nová vodovodní trubka míří za školu

foto: Tomáš Hájek

částí hlavních řadů a dílčí prodloužení ve směru Klára. Příložená mapka zobrazuje letos řešené úseky a barevně odlišuje obě etapy. „Oranžovou etapu“ právě finišuje konsorcium firem Šír Poniklá – Hamáček Jablonec nad Jizerou, modrou etapu rozjíždí firma RULF Nová Paka. Celoplošná obnova komunikací zasažených výkopy (mezi školou a Rautisem a potom od kaštanu u čtyřřadovky směrem k Zuzánkovým) bude provedena v první polovině příštího roku. I na tuto opravu jsme získali dotaci, tentokrát 300 tisíc od Libereckého kraje.

Veřejné osvětlení

Zajímavý pohled na zdvojené sloupoví se naskytl v posledním měsíci v úseku Pavlák – Huderovo. Vedle starých dřevěných sloupů vyrostly nové betonové. V době uzávěrky canálku jsou postupně montována nová svítidla veřejného osvětlení včetně nového kabelu (což je také jediný obecní podíl, jinak se jedná o akci ČEZ Distribuce). Nové lampy jsou stejného typu, který se osvědčil v minulých letech na navazujících úsecích. Nejlepší asi je, že konečně zmizel sloup třící takřka v samé silnici na Huderově. No, ubýlo nám touto akcí ze vsi trochu té romantiky

(protože nakloněné dřevěné sloupky s pěti dráty a archaickými lampami měly v sobě i kus nostalgie), ale dobu nezastavíš. A jak by správně dodali někteří sousedé z jiných částí vsi – ono té „romantiky a nostalgie“ je u nás po vsi ještě na mnoha místech dost a dost. Však dojde i na ni...

Nový zastupitel

Novým zastupitelem obce Poniklá se stal pan Mgr. Jiří Paulů. Poté, co na svůj mandát resignovala Ing. Miloslava Gembická, stala se zastupitelkou obce ze zákona první náhradnice z kandidátní listiny Sokol Poniklá, paní Květa Kavánová st. Jelikož ta však obratem také podala resignaci, nastoupil na znovu uvolněný post druhý náhradník z kandidátní listiny Sokol Poniklá, pan Paulů. Osobně se domnívám, že

v osobě politologa a ředitele jilemnického kulturního domu získává náš zastupitelský sbor nový inspirativní pohled na věci veřejné. Přejí proto Jiřímu, aby svůj mandát vykonával ke své cti a k blahu obce.

Dlabolovo koleno

Silnice Mladkovem postavena 1856; první plány na „narovnání kolena“ v Nové vsi kolem roku 1970; domek v zatáčce („Dlabolovo“) zbořen za účelem narovnání zatáčky v roce 1998; zatím poslední projekt 2011; soutěž na zhotovitele díla a vymýcení staveniště 2016; KONEC! Tedy alespoň zatím, protože vítězná firma, která už už měla nastoupit k dílu, si klidně zkrachovala. A tak si hledá „strategického partnera“, kterého buď najde, nebo se bude muset hledat stavitel jiný. Výsledek pro nás je ale nájisto ten, že letos se koleno nenaravná.

Koupaliště

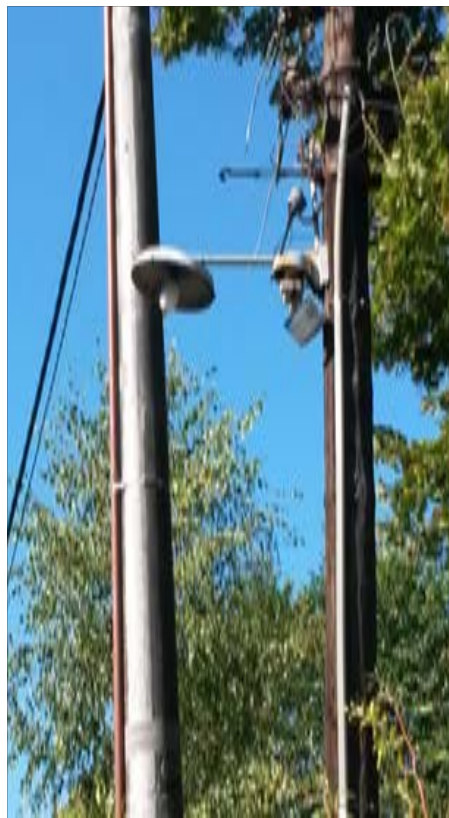
Letošní léto provozovatelům koupališť věru nepřálo. Stejně jako vloni i předloni padaly teplotní rekordy. Letos však ty směrem dolů. A tak se mohla obecní četa s pomocí pana Čížka snažit sebevíc, ale koupání chtivých plavců k nám dorazilo vskutku poskrovnu. A to byla prosím vodička po celou sezonu jiskřivě průhledná! Sezona končí a úvahy, co do příštího roku vylepšit, se rozbíhají.

Zadní dvůr

Smlouva o převodu zadního dvora u bývalé přádelny na obec je podepsána, čekáme na zápis katastrálním úřadem. První krok směrem k budoucímu sběrnému dvoru je tak učiněn. Nyní se připravují podklady pro projekt a podklady pro další dotační dobrodružství. Veliké díky zde vyslovuji panu Petru Vanclovi, novému majiteli ponikelské továrny, který dodržel svůj gentlemanský slib a zadní dvůr s příslušnými objekty obci daroval (resp. prodal za 1,- Kč). Nechť šťastná hvězda jeho podnikání v Poniklé navždy pojistí!

Kantýna

Koncem září končí šestiměsíční výpovědní lhůta pro nájemce Kantýny, firmu KOMRAP, s.r.o. Neloučíme se v dobrém, leč za šermování paragrafy. Ubezpečuji všechny, že obec i prostřednictvím svého právního zastoupení

Dobu nezastavíš...

foto: Tomáš Hájek

využije všech dostupných prostředků k obhajobě svých práv (ať už se bude jednat o termín předání, nebo urovnání vzájemných závazků). Po stávající zkušenosti nebude, obávám se, hledání nového správce a provozovatele Kantýny jednoduché, neb míra lustrace všech kandidátů bude muset být dalece nadstandardní. Podobný lapsus se nesmí opakovat!

Kroniky na webu

Díky spolupráci obce s panem Janem Havlem můžete již dnes listovat kronikami obce Poniklá z pohodlí domova. Na obecních internetových stránkách jsou vystaveny zatím čtyři nejstarší (a nejzajímavější) z nich, totiž ponikelská obecní kronika 1918 – 1964, přivlaccá obecní kronika 1915 – 1954 a dvě školní kroniky z let 1895 – 1917 a 1918 – 1948. Postupně budou přidávány i další digitalisované kroniky obecní a (pokud o to projeví zájem) i spolkové. Kdo nevládne internetem, nezoufá! Obec při digitalisaci vždy pořizuje také papírovou kopii kroniky, kterou je možné (na rozdíl od originálu) půjčit i domů. A i když každá kronika je především „oficiálním dokumentem své doby“, nabízí nám při alespoň základní orientaci v dobových realitách mimořádně cenná svědectví.

Sdílená Poniklá

Na začátku léta se v Poniklé vynořily dvě sympatické novoty, které mě těší. V obou případech je to soukromý projekt (vždy jen s nepatrnou obecní pomocí), který umožňuje sdílení opotřebovaných, avšak ještě dále užitečných věcí. Konkrétně knih v knihovně (u Krámku u školy) a jízdních kol (zatím na třech stanovištích u kostela, u autobusové zastávky v dolní Poniklé a na nádraží Českých drah). Knihovbudku obec podpořila obecním grantem paní Fišerové, půjčovně kol věnovala starý stojan od školy, ze kterého již šikovné ruce pana Krauseho vyrobily tři menší. Na obou projektech se mi líbí, že si na nic nehrají, že mají tak trochu punc recese a že se jedná o aktivitu „zezdola“ – jen tak, pro radost svou a radost druhých...

Chodníky a veřejné osvětlení podél I/14

K častému dotazu, jak jsme na tom s těmi chodníky a osvětlením „u čtrnáctky“, uvádím

průběžnou informaci, že byl dopracován projekt pro územní řízení (to povede Městský úřad Jilemnice), k čemuž se nyní shánějí potřebná vyjádření všech zainteresovaných úřadů i vlastníků. Přece jenom je to chodník u silnice I. třídy, takže se musí myslet třeba i na to, aby se na silnici i po vybudování chodníku vešel průměrný tank a tak... Zajímavější pak bude fáze stavebního povolení, protože díky paskvilnímu zákonu bude obec Poniklá žádat o jeho vydání Obecní úřad Poniklá. Nedopatřením v zákoně se totiž na několik dalších měsíců ocitá tato pravomoc (neplánovaně!) právě na obecních úřadech. O výsledcích tohoto „vnitřního dialogu“ Vás budeme informovat na konci letošního roku.

Tomáš Hájek, starosta

Oprava tiskové chyby

V minulém čísle zpravodaje došlo k tiskové chybě v přepisu záznamů z 12. jednání Zastupitelstva obce Poniklá. Jmenovitě bylo chybně uvedeno, že J. Kubín se při hlasování o usnesení č. 118 zdržel. Ve skutečnosti ovšem hlasoval proti. Správný zápis tedy měl být:

Návrh usnesení č. 118:

ZO Poniklá schvaluje pořízení herních prvků na ppč. 200/1 a 205/1 v k. ú. Poniklá do výše 400 000,- Kč bez DPH.

Hlasování: pro: 12

proti: 1 (Kubín)

zdržel se: 0

Ono vlastně „zdržel se“, nebo „být proti“ má při hlasování zastupitelstva obce úplně stejný význam (ke schválení usnesení je třeba vždy 8 hlasů PRO a je ve svých důsledcích zcela lhostejno, jestli opačný názor je vyjádřen hlasováním proti, zdržením se, nehlasováním, nebo nedostavením se na zasedání – význam je tentýž, totiž PROTÍ). Přestože se tedy na podstatě věci nic nemění, omlouváme se a uvádíme záležitost na pravou míru.

Tomáš Hájek, starosta

Loučení s létem čili Vítání léta babího

A to Vám byla docela legrace! Počasí

báječné, účast hojná, občerstvení bohaté, atrakce zadarmo! Loučení s létem bývá vlastně docela smutné. Prázdniny v tahu a zimní futeř za vratky. Jenže proč hned větš hlavu, když pesimismu, nazlobenosti a blbých nálad je všude kolem nás až až. A tak jsme, inspirováni mnohaslibným počasím, na místě akci překřtili na „Vítání léta babího“, které je, když se podaří, vůbec nejhezčí částí roku. Zdali a jak dlouho letní počasí vydrží, to se snaží hádat jiní. Já jen s úlevou poděkuji, že v sobotu 3. září nám sluníčko přálo.

A tak jsme si společně užili hezkého odpoledne s nafukovacím hradem, kolotočem a dalšími atrakcemi. Kdo chtěl, vyrobil si svoji originální ozdobnou placku, zasoutěžil si na stanovištích připravených ponikelskými hasičkami, nebo se podíval na výbornou loutkovou pohádku „Kaspárek chodí pěšky“ – přivezli nám ji legendární Čmukaři z Turnova! Své služby nabízelo i koupaliště, které zlákal nejenom návštěvníka k vodním i plážovým hrám. Kapela S(nad)váhou to také pěkně rozbalila, prkna tanečního parketu jen praštěla. A komu ta porce muziky nestačila, počkal i na večerní diskotéku.

Nu a nezapomínalo se samozřejmě ani na bříška. Pan Čížek se v bufetu vytasil s nejednou specialitou k jídlu i pití a každé dítě podaroval také pitíčkem a špekáčkem k vlastní úpravě. Pokud se děti bavily, pokud se bavil i jejich doprovod a pokud někdo touto návštěvou našel odhodlání k častější návštěvě ponikelského koupaliště v příští sezóně, splnila bohatě tato akce své ambice.

Tomáš Hájek, starosta

Žádosti o prodej obecních pozemků

RO Poniklá bere na vědomí žádost Ing. Jarmily Jiroušové, čp. 70, o odkoupení části pozemků v k. ú. Poniklá: 133, 134, 2784/6.

OÚ Poniklá

Chybovati je lidské

Pro pousmání přikládáme na další straně dvě fotografie, které dokumentují, že chybovat je lidské.

OÚ Poniklá

Loučení s létem

foto: Tomáš Hájek

Rekonstrukce podzemního elektrického vedení přinesla chodcům i některé obtížně řešitelné situace. Na snímku se podle instalovaných značek pokouší zorientovat Denisa Vágnerová.

foto: Lenka Hájková

Odvažný střih živého plotu u Kantýny, tzv. „na pankáče“, neprovedla obecní četa z nějakého anarchistického přesvědčení. Dočasnou extravaganci způsobil plotostřih, který se porouchal zrovna v tu nejnevhodnější chvíli.

foto: Tomáš Hájek

Společenská kronika a jiná oznámení

Úmrtí červenec - srpen 2016

08. 07. 2016 Ružena Doubková
25. 07. 2016 Milan Skrbek
03. 08. 2016 Karel Hnyk

Jubilea červenec - srpen 2016

90 let

Josef Nesvadba

80 let

Věra Jonová

75 let

Stanislava Hnyková

70 let

František Kaván
Ludmila Višňáková
Petr Trojan

Narození červenec - srpen 2016

08. 07. 2016 Anna Tejchmanová
02. 08. 2016 Tobiáš Petruška
08. 08. 2016 Jáchym Trojan

Svatby červenec - srpen 2016

Zlatá svatba - 50 let

16. 07. 1966 Josef a Věra Bekrovi

Diamantová svatba - 60 let

28. 07. 1956 Josef a Věra Tomíčkoví

Poděkování

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem složkám hasičských sborů, které se podílely na likvidaci požáru domu čp. 87 za jejich profesionální a lidský přístup.

Rodina Farská

Poděkování

Rádi bychom poděkovali Míle Gembické za dlouholetou činnost v zastupitelstvu obce. Chápeme a respektujeme důvody předčasného ukončení jejího mandátu, které uvedla v minulém čísle časopisu „Pod horami“. Jejím odchodem část občanů ztrácí důvěryhodného člověka, který je skromný a pokorný. S otevřeným srdcem vždy uměla empaticky naslouchat, tlumočit, prosazovat a obhajovat názory i myšlenky při jednáních zastupitelstva obce. Takto aktivních, činnorodých a pracovitých lidí, kteří se snaží o všeobecný rozvoj obce, si velice vážíme. Děkujeme.

K zamyšlení Modlitba pokory od Reinholda Niebuhra: „Bože, dej mi pokoru, abych přijímal věci, které nemohu změnit, odvahu, abych měnil věci, které měnit mohu, a moudrost, abych je uměl od sebe odlišit.“

TJ Sokol Poniklá

Co se děje ve škole a ve školce

Poděkování 2016

Přestože o prázdninách se ve školce nic neděje (tedy mimo úpravy, opravy a zhotovování nového), ráda využívám i toto číslo místního časopisu. Chci poděkovat všem, kteří nám do školky věnovali výtvarný a pracovní materiál, pomůcky na polytechnickou výchovu, hračky a dobroty pro děti, či ložní prádlo. Věřte, že toho bylo hodně a že vše určitě využijeme, ať už na přípravu různých dekorací, výrobky dětí, kreslení či odměny při soutěžích či oslavách.

Kdo patří mezi naše příznivce a dárcce?

Manželé Haasovi, Švandovi, Pelcovi, Hejralovi, Janatovi, Vondrovi, Novotní, Zelinkovi, Brýdlovi, Šedí. Dále paní Stojková, Novotná, Preislerová, Mocová a Gonová. Pan Kubín, Holubec Pavel, Zuzánek, Svatý, Janata Zdeněk a Tomíček. V neposlední řadě pan Kulhavý a firma Rautis.

Poděkování bych ráda poslala i paní Janě Hájkové, která se pro nás vždy ochotně promění v bábu kořenářku či šikovnou paní, která přijde mezi nás a se skupinkou dětí vyrábí a tvoří.

A nikdy nepřijde s prázdnou, v košíčku má většinou sladké perníčky či jinou dobrotu, která

se hodí k akci. A není sama, s kým se mohou děti ve školce setkat a využít jejich šikovnost. Před Velikonocemi přišli mezi nás také Jana Pičmanová s šikovnými štětci a barvičkami, Markéta Hrubá s papírovými roličkami, Jana Scholzová a Jana Cvrčková s ovčí vlnou a drátky a Stanislav Šedý s vrbovými proutky.

Na co se mohou těšit všechny děti, které vítáme ve čtvrtek 1. 9. 2016?

Na zahradě nám přibyla multifunkční plocha se skákacím panákem a do země zabudovaná trampolína. U malých dětí jsme vyměnili staré dětské záchody s horní nádržkou za nové obrázkové „kombiky“, které budou velikostně vyhovovat stále početnější skupince dvouletých dětí. Ve třídě najdou menší děti též nové kostkoviště.

Které děti se již těchto novot nedočkaly, protože v září usednou do školních lavic?

Zleva: Miládka Švandová, Stázička Brýdlová, Pěta Machačka, Filípek Radoň, Anička Fáborská, Lilinka Volanská, Evička Hrbáčková, Hyneček Hlaváč, Kubíček Jindřišek.

Přejeme jim šťastné vykročení a úspěšnou školní docházku.

Lenka Scholzová, ředitelka MŠ

Co se děje v SDH Poníklá

Promiň

Dlouho jsem se rozmýšlela, zda vůbec tento příspěvek psát. Už je to malinko ohrané, opět se podařilo zvítězit, a mé váhání bylo o tom, zda to ještě vůbec někdo chce číst. Dobrých zpráv ale asi není nikdy dost.

Již několikrát jsem byla dotazována, JAK TO VLASTNĚ BYLO??? Nejdřív jste byli druzí a najednou jste byli PRVNÍ??? JAKTO??? Tak jdu na to...

Hra Plamen čítá celkem šest disciplín, je to vlastně takový šestiboj. Ve hře je patnáct družstev, vítězové z krajských kol. Jelikož se nám podařilo být jedním z oněch vítězů, měli jsme tu čest reprezentovat kraj Liberecký na Mistrovství ČR ve hře Plamen, letos konaném v Českých Budějovicích. Republikových kol již mám pár za sebou, nicméně toto bylo svým způsobem to nejadrenalinovější... Ať již v dobrém, či negativním pohledu.

V pátek jsme započali klání branným závodem, který proběhl v Trocnově. Myslím, že běhat kolem pomníku Jana Žižky bylo již prvním hlubokým zážitkem. Sám bojovník z Trocnova určitě musel koukat oběma očima. Koukala jsem i já. Hodinové zpoždění startu a naše startovní číslo 13 nás předurčilo k tříhodinovému čekání na start. Budiž, děti se umí zabavit, ale my dospěláci to čekání nějak nezvládáme. Ale zkrátka jsme už domů jet nechtěli, cesta tam nám trvala pět a půl hodiny.

Čekání se vyplátilo! První hlídka se nám do cíle vrátila s rozervaným dresem, odřeným kolenem, krvavým bokem a jedním vyhozeným kolenem. K tomu si připsali pět trestných minut, což byl (až na ty ostatní drobnosti)

výborný výsledek. Druhá hlídka bez újm na zdraví a pouze tři trestné minuty! Závod požárnícké všestrannosti jsme vyhráli a připsali si jeden bod do tabulky šestiboje (kdo má nejméně bodů, vyhrává). Jedna medaile byla doma, a to byl cíl...

Druhý den ráno jsme absolvovali krátký trénink a rozcvičení a vrhli se, nabuzení jak Husité po první vyhrané bitvě, do dalších litých bojů. Tím následným byla štafeta CTIF. První pokus byl vcelku zdařilý, i přes větší zaváhání na třetím úseku jsme drželi krásné třetí místo. Ale všichni jsme věděli, že máme na víc. Správně vyhecování jsme nastoupili bez bázně do druhého pokusu. Zlepšení přišlo, a to o tři vteřiny, což bylo jasné vítězství v této disciplíně. Druhá zlatá domů! Štafeta dvojic následovala okamžitě, čili jen se napít, vyčůrat – někdo i déle – a jdeme opět na start. Rozhodčí trochu prudil, ale my věděli, že máme splněno, tak ať si remcá. Byli jsme zkrátka na vlně. Druhý nejlepší čas na této disciplíně byl opět přínosem do medailové sbírky.

Ale bitva U Lipan nás teprve čekala. Útok CTIF. Ponikelská specialita, již jsme párkrát v této disciplíně reprezentovali i v zahraničí. Snadná kořist v našich očích, tohle přeci umíme!!! Nebo ne? V této velice náročné disciplíně se, mimo jiné, nesmí

mluvit. Za každé slovo obdržíte deset trestných vteřin, což je moc... Běžecký čas byl vynikající, ale slůvko PROMIŇ nás stálo hodně. Holky jsou zkrátka dobře vychované a přišlápnutí hadice si nechtíc okomentovaly omlovou. Ani druhý pokus nás nespasil a s padesáti trestnými body jsme zapisovali do tabulky opět jedničky, ale tentokrát dvě vedle sebe. Rázem z role favorita budeme muset silně dotahovat...

MISTŘI REPUBLIKY:

Šárka Holubcová
Sandra Šperlová
Kristýna Kunertová
Lukáš Tomíček
Jan Tomíček
Petr Novák
Vojta Holubec
Matěj Hlůže
Rošťa Kopecký
Pepa Kraus
Tereza Buriánková
Tomáš Řepka

PŘIBÍRÁME NOVÉ MLADÉ HASIČE

Blíží informace u Květy Kavanové na tel.: 603 760 129

Večerní nákupy v blízké firmě značky Kaufland děti opět dostaly do správné pohody. Nikde nebylo znát nějaké trauma z nezdařených disciplíny, pouze řešily, že si asi nebudou brát trika s nápisem Poniklá. Bylo mi to trochu divné. Posléze jsem se dozvěděla, že probíhaly závody i mimo stadion, a to v nákupních koších. Večerka bez problémů, zřejmě to bylo náročné.

Poslední den jsme na dráhu vstoupili odhodlaní bojovat. Měli jsme ztrátu sedmi bodů na lídra celého klání (Manětín) a šlo nám o celkové umístění na "bedně". Štafeta 4 x 60 m byla naší silnou zbraní. Po prvních pokusech to tak úplně nevypadalo, ale my všechno vsadili na jednu kartu. A vyšlo to! Čas 39,74 s je bezpochyby nejlepším časem, co kdy bylo v Poniklé zaběhnuto. A nejen v Poniklé, ale i dlouhá léta na republice. Opět jsme byli ve hře a ztraceli již jen dva body. Už chyběl jen klasický útok...

Náš největší soupeř měl startovní číslo jedna a hned po prvním útoku se zdálo, že je vše jasné. Jejich čas byl nepřekonatelný – 20,73 s. Naše bilance na útocích není nikterak valná, kdo se trochu pohybuje v požárním sportu, ví, o čem mluvím. Trauma a nedůvěra v sama sebe nám svazovala ruce. Ale ta strašná dřina, kterou jsme tomu útoku letos věnovali, se vyplatila. Děcka předvedla čas 20,02 s! Takže jsme je porazili, ale oni měli pořád součet bodů 16 a my 17. Zkrátka jsme potřebovali, aby se ještě někdo dostal mezi naše časy. Rozptýl byl opravdu malý a po posledním útoku jsme museli spravedlivě uznat, že jsme druzí. Manětín již oslavoval titul, bylo to velmi emotivní a já jim to i přála. Známe se již dlouho a oni jsou velmi poctiví a pořád čtvrtí... Naši byli trochu zklamaní, ale... Co by za to jiný dal, být druhý! Lád'á šel v klidu přeparkovat a my se s Evou snažily zklamaná děcka donutit

Mistři.

foto: Marek Kulhavý

posbírat si své věci a opustit stadion. Nějak se to nedařilo, dnes už vím proč. Pořád čekaly, že se něco stane...

Stalo. Družstvo z Bečvy podalo protest na svůj požární útok a ten byl rozhodčími uznán. Takže ještě jedna malinká naděje dětem svitla. Přiznám se, že mně ne. Jsem realista a na záranky nevěřím, ta šance, že se vejdu mezi čas 20,02 a čas 20,73 byla... prostě nebyla. Sedly jsme si s Evou na trávník a čekaly, až si děti ten svůj kalich hořkosti vypijí až do dna. Pamatuji se, že jedna z nás pronesla: „Ale byla by to sranda, (no, asi jsme to řekly trochu jinak), kdyby se tam vlezli!“ Dodnes vidím ty nevěřící a šokované oči dětí i Evy (svě jsem neviděla), když se časomíra zastavila na čase 20,68!!! Konečný součet bodů Manětína byl tedy 17 a náš také 17. Výhrává ten, kdo má lepší útok - a to byla Poniklá!

Euforie našich byla veliká, na druhou stranu zklamání Manětína bylo o to horší. Představa, že oslavujete titul a vzápětí o něj přijdete, je hrozná. Jediné, co se dalo v tu chvíli říct, bylo

PROMIŇ... Na druhou stranu musím objektivně říct, že naše děti byly opravdu letos lepší.

Květa Kavánová

Tábor SDH

Již tradičně vyrazili v půlce srpna děti a vedoucí na letní sportovně odpočinkový pobyt. Tentokrát do Vysoké Šrbské.

Akce se zúčastnilo 30 dětí z Poniklé a blízkého okolí. Na tábor jsme jeli vlakem, zavazadla a další materiál jsme vezli hasičským autem. Hlavním táborovým tématem byl HOLLYWOOD a vše co s ním souvisí. Týden byl plný her, sportu a tvořivých úkolů. Byla zima.

Fotky z tábora jsou k zhlédnutí na http://dany94.rajes.idnes.cz/Tabor_Vysoka_Srb-ska_2016/

Děkuju všem, dětem i dospělým, za pohodový týden.

Na příští tábor se těší Míra Jirouš

Rybolov na výletě do Polska.

foto: SDH Poniklá

Deníček ponikelského ochotníka

V posledních dvou měsících, po kterých se klasicky ohlížíme, uvedl náš soubor celkem tři různé tituly, z toho jeden v premiéře. Vše loutkové.

Abychom úplně neztratili kontakt s pimprlovou elitou, zahráli jsme na začátku prázdnin klasicky na Loutkářské Chrudimi spolu s dalšími sedmi soubory společně čtyřhodinové mega-představení „Putováním s Janem Amosem“, resp. naši část tohoto putování nazvanou „Kšeft Jednoty bratrské“.

Ale všechna další tři představení se již odbývala na poli domácím, v bývalé malé tělocvičně ZŠ Poniklá. A totiž hned dvě uvedení holmesovské detektivky „Pomluvy Dr. Watsona“, na které se přišli podívat jak účastníci

kurzů paní Proškové, tak i ponikelská veřejnost. V obou případech bylo hlediště plné, což atmosféru hry jednoznačně podpořilo. A jelikož jsou ty naše loutkářské pokusy vždy jen tak půlhodinové, jednou bylo představení doplněno cestopisným povídáním o Thajsku a jednou životopisným povídáním o siru A. C. Doylovi.

Doslova jedinečnou příležitostí vidět novou hru „Pod olivou míru a palmou ctnosti před celým světem“ nádherně se skvoucího heroa zřít měli diváci 24. července. Jedinečnost spočívala zejména v tom, že premiéra byla zároveň derniérou, že téma bylo čistě ponikelské a že se scénárista nemusel bát až nekritické glorifikace hlavního hrdiny.

Tomáš Hájek

Pod olivou míru a palmou ctnosti před celým světem nádherně se skvoucího heroa zřít.

foto: KKS

Ponikelská kultura

František Kaván

Řekne-li se v Poniklé „František Kaván“, naskočí nám asi jako první asociace slovo „doktor“. A i když je pan doktor osobou bezesporu zajímavou a inspirující, budeme se v dnešním ohlédnutí věnovat jednomu z jeho jmenovců. A totiž hned tomu nejslavnějšímu, významnému českému malíři Františku Kavánovi z Vichovské Lhoty. Ale jelikož jsou ty naše hory malinké, zůstaneme i tak v jednom přibuzenstvu, byť mezi svrchu vzpomínanými Františky Kavány je ta přízeň „jak po teleti provaz“ (cituje-li slova ponikelského Františka Kavána). Ale k věci.

V letošním roce se ohlížíme nejen po půldruhém staletí od války prusko-rakouské, ale také po půldruhém staletí od narození jednoho z nejvýznamnějších českých malířů krajiny. A když je rodištěm významného jubilanta sousední Vichovská Lhota (kterou k naší vsi venkonce poutá společná katolická farnost), sluší se tvorbě „Krkonoského Chitussiho“ věnovat alespoň letnou vzpomínku.

František Kaván se narodil 10. září 1866 jako nejstarší ze tří dětí Anny a Davida Kavánových v chalupě usazené na lhotecké straně Kákovského údolí, pod vrchem Skalkou. Vyrůstal v poměrech materiálně skromných, leč inspirací přímo překypujících. Vždyť látka, ze které bude po zbytek života čerpat, se v malebné přírodě jeho rodiště nachází v množstvím až opulentním. Velkolepé scenérie hor i zasněná zákoutí, barevné západy slunce, jarní tání, letní vzduch, podzimní barvy i zimní jiskření...

Vzdělání získává nejprve v křížlické škole a jelikož to klukovi páli, míří ve svých čtrnácti letech na hradecké gymnasium. Rodiče by z něho měli rádi kněze, ale chlapec okouzlen díly Chitussiho kreslí své vlastní krajiny a hned na sebe poutá pozornost. A tak když do Křížlic putuje i přímluva věhlasného Julia Mařáka, budoucího Kavánova učitele, svolují rodiče ke

Náladička:

Kus palouku a žito kolébavé,
přes oblohu se sunou mraky plavé,
jak přadýnka se tlačí hebce po ní;
vln nuzná pásma vítr z trávy snová
a stébła metlic při tom suše zvoní
jak pírká ocelová.

studiu na pražské Akademii výtvarných umění. Akademii ovšem na vlastní žádost František Kaván nedokončí a živí se jako svobodný umělec na volné noze (být snad o návratu na akademii děl svých slov uvažoval, Mařákovou smrtí vzaly tyto úvahy za své).

Do Krkonoš se pak Kaván nastálo již nevrátí, poměrně často se stěhuje, zejména v Polabí. Rodné hory však zůstávají navždy jedním z nejoblíbenějších „modelů“. A na Kavánových realistických obrazech jsou krásné, ať už jim malíř vdechne tu romantický, tu symbolický a třeba i mírně dekadentní šmrnc.

Za zmínku jistě stojí i Kavánovy literární sklonky. Píše zajímavé, hluboké a interpretačně obtížné básně, několik monografií malířských kolegů, osobitě do krkonoského nářečí překládá Tolstého povídky. Zajímavou kapitolou je i Kavánova korespondence se svým mimořádně neotřelým jazykem užívajícím záměrně prvky dialektu. Jeho dopisy jsou čtivé, vtipné a prostoupené pro něho typickou skromností.

K letošnímu výročí malířova narození vydala Správa Krkonosského národního parku výpravnou knihu mapující život a dílo umělcovo. V kvalitních barevných reprodukcích zobrazuje zásadní Kavánova plátana a prostřednictvím zasvěceného životopisu a výběru z korespondence dává nahlédnout hluboko do duše lhoteckého rodáka, který ani vzdor světové slávě nepřestal být sympatickým Frantou Kavánem. Kniha je k dostání včetně kalendáře na rok 2017 za cca 500,-Kč například

v jilemnickém museu, případně k zapůjčení v ponikelské knihovně.

K možná ještě hlubšímu prožitku z Kavána pak láká nejen bohatá obrazová galerie na jilemnickém zámku, ale nově také naučná stezka k malířovu rodišti ve Vichovské Lhotě, která se otevírá právě toto září. Zhruba tříkilometrová stezka provede turisty po místech Kavánových dětských vycházek a později míst, která zvěčňoval ve svých obrazech. Zajímavá bude i pro ty, kterým popisné cedule zrovínka moc neříkají, protože zásadní informaci bude vždy replika Kavánova obrazu umístěná tam, odkud jej mistr ve své době maloval (nebo jak by on sám o sobě řekl: čmáral, špulil, nebo tak nějak...)

A na závěr otázka pro chytré hlavičky. Poznáte, odkud Kaván mohl malovat svůj obraz „Nad Poniklou“? Ptám se proto, že sám nevím – vždyť po stu letech může vypadat vše úplně jinak.

Tomáš Hájek

Podzimní

Všade je pouhá trpká pravda,
není čím oči potěšit.
Stromy se příliš rozednily,
zcuchaná hnízda se nemohou skrýt.
Všecko je samá obloha.
Stěny se tuze vynořily,
den a vzduch vadne na pláních,
zelená vesla v řece hnijí,
po kopcích vyčkává pravdivý sních.
Bude už brzo na mně rád:
už se mně všecko ustaralo,
co mělo mě rádo, co jsem měl rád.

Nad Poniklou

foto: reprint z knihy František Kaván – život a dílo

Ostatní

Jan Syrový

Vážení spoluobčané,

zase jsem sednul ke stolu a než jsem začal psát, tak bylo hodně možností, co, nebo o kom bych se mohl zmínit z jeho života. Vybral jsem si legionáře, vojáka, sokola, vlastence, generála JANA SYROVÉHO, který se narodil v roce 1888 v moravské Třebíči v rodině ševce. Po ukončení školy ho rodiče poslali na vyšší průmyslovou školu do Brna. Po jejím absolvování v roce 1908 se stal stavebním technikem. Jan Syrový miloval sport, byl členem sokolského hnutí, v roce 1912 se účastnil sletu slovanských sokolů v Praze. První světová válka přetrhla jeho kariéru stavaře. Bohužel je známo, že pro mnohé lidi nejen válka, ale i poválečné období nic dobrého nepřineslo. Nyní budu popisovat další životní dráhu generála Jana Syrového v době válečné i v době mírové. Od 21. května 1917 se všechny československé jednotky soustřeďovaly u Zborova jako součást 49. armádního sboru. Brigáda se chystala k „ofenzivě Kerenského“. Na přípravě plánu tohoto boje se podíleli čeští důstojníci – starodružníci: Švec, Čechek, Husák, Syrový. Druhého července 1917 začal u Zborova boj, při kterém byl Syrový raněn a přišel o pravé oko. Po vyléčení v roce 1918, když začal

odsun československého vojska z Ukrajiny, byl stanoven velitelem 2. pluku. Během bojů na železniční magistralé se Jan Syrový – „Zborovský Žižka“ stává velitelem fronty a prvním generálem z řad legionářů. Na přelomu let 1918 – 1919 mu byly podřízeny i menší ruské jednotky spojené s Čechy, uralští, orenburští, sibiřští kozáci, Tataři, Baškirci, Kyrgyzové (tak tenkrát říkali kozákům), Rumuni, Jugoslávci, karpatské Rusové, Poláci a Lotyšci. V té době velel všem jednotkám na Sibiři a následně po rozdělení sboru na jednotlivé skupiny vojsk řídil jejich odchod směrem k Vladivostoku. Do vlasti se vrátil 20. června 1920. Po té době vykonával různé důležité funkce. V den, kdy Hitler přijel na Pražský hrad, se konala schůzka s prezidentem a vládou. Jan Syrový jako mini-str obrany těžce nesl, že on, československý generál, byl nucen podat ruku Hitlerovi. Dne 14. května 1945 byl zatčen a uvězněn do pankrácké věznice. Dne 21. dubna 1947 byl Jan Syrový obviněn, že jako ministr obrany v letech 1938-1939 souhlasil s prodejem zbraní Němcům z dob I. světové války a že 15. března 1939 nevydal rozkaz k jejich zničení. J. Syrový a R. Beran byli lidovým soudem odsouzeni ke 20 letům odnětí svobody s výkonem poloviny trestu v pracovních táborech. Současně s tím byli oba odsouzeni dekretem prezidenta republiky a zbaveni všech občanských práv, vyznamenání a řádů. Syrový jich měl 37! Majetek a vyznamenání případně

Tělocvičná jednota Sokol Poniklá připravuje podzimní

SVATOMARTINSKOU

která by se měla konat **12. 11. 2016 od 20 hodin**
v kantýně v Poniklé.

K tanci i poslech bude hrát hudební skupina **S(NAD)VÁHOU**

Více informací najdete v daný čas na <http://sokolponikla.cz/> či plakátech.

Těšíme se na Vás.

státu. Z kolaborace s okupanty Jana Syrového nevinili. Trpělivě snášel vězení, vědom si veškeré nespravedlnosti lidového soudu. Z vězení byl propuštěn 10. května 1960 na amnestii prezidenta republiky Antonína Novotného. Důchod mu byl vyměřen ve výši 190 korun. Ve svých 76 letech si přivydělával na živobytí jako noční hlídač. Generál M. Němec ve své knize „Návraty ke svobodě“ psal, že ještě v době, kdy Jan Syrový seděl na Mírově, mu nabízel, aby podepsal potvrzení, že Sovětský svaz údajně v roce 1938 nabízel Československu vojenskou pomoc, ale republika to odmítla. Syrový na takový podvrh nepřistoupil, i když mu slibovali osvobození, vrácení hodnosti a vyměření odpovídajícího důchodu. Jan Syrový zemřel v Praze 17. října 1970. Ve své knize generál M. Němec píše, že o smrti Syrového bylo zakázáno psát v novinách. Přesto v krematoriu stála čestná jednotka 48 bratrů – legionářů v uniformách a generál Čila pronesl procitěnou řeč o činnosti zesnulého na Sibiři. V té době byli legionáři I. odboje v nemilosti. Vinili je, že bo-

jovali za buržoazní první republiku a ve vzta-hu k bolševikům to byli kontrarevolucionáři. Tak, jako Jan Syrový, i mnozí další legionáři-vojáci se nenechali zlákat vidinou prospěchu nebo kariéry. Měl do smrti rovnou páteř. Jsem přesvědčen, že vykonal pro republiku všechno podle svého vědomí a svědomí.

To je o Janu Syrovém vše, doufám, že příště budu psát o některém dalším prožitém osudu. Věřím, že se toto zakládá podle skutečnosti.

František Zemánek, Přívlaka 432

Ponikelské vymýšlení

Předem upozorňuji, že následující řádky jsou na téma “Tuláčkova návěs”. Pokud někdo namítá, že “zasírám” (promiňte, ale to je výraz pana radního) obecní zpravodaj, pak ať tento článek přeskóčí a otočí na následující stránku. A protože spojení “Tuláčkova návěs” mi hořkne v puse a tužka se v ruce kroutí, pak se dále omezím pouze na TN.

Než vyjde toto číslo zpravodaje, jistě bude probíhat ohlášené zútulnění návsi. V okolí školy a kostela uvidíme dělníky, kteří vysazují zeleň, provádějí terénní úpravy, opravují odvodňovací koryto a budují nové chodníčky. Tento prostor si nový kabát určitě zaslouží a přispěje k atraktivitě a vzhledu obce. Neslyšela jsem jedinou námitku, že by to byla zbytečná investice. Avšak ve spojení s TN je to již jiné. Některým Ponikelákům se tento název jednoznačně protíví. Kolik jich je, nevím. Odpovědní to nezjišťovali a ani o to nestojí. Ano, zřejmě je to menšina názorů, protože pohodlnější je říkat, že mi to je jedno. Těm, kterým to jedno není a spojení TN je uráží, se alespoň snaží komunikovat prostřednictvím svého zastupitele. I menšina má právo na svůj názor.

V každém zpravodaji, každé obecní pozvánce, na žádostech o dotace se mně tvrdošíjně a neústupně vnucují spojení TN, T slavnost, T kulka, T atrakce, T socha, T jitnice..... Pan starosta dosáhl svého divadelního snu. Protože nesportuje, nemá rád alkohol a není ani manuálně zručný, pak si svoji dávku adrenalinu ordinuje vymýšlením. Budiž. Máme tedy

Generál Jan Syrový (1888 - 1970)

Svoz nebezpečného odpadu

v sobotu 1. října 2016 na stanovištích:

Nová Ves – líheň pstruhů (8.00 – 8.05)
 Poniklá – Penzion Klára (8.10 – 8.15)
 Poniklá – zdravotní středisko (8.20 – 8.30)
 Preložka – otočka BUS (8.35 – 8.40)
 Poniklá – Kavánovo koleno (8.50 – 8.55)
 Poniklá – Štěrbá (9.00 – 9.05)
 Poniklá – kostel (9.10 – 9.15)
 Poniklá – Rovinka – Huderovo (9.20 – 9.25)
 Přívlačka – nádraží ČD (9.30 – 9.35)
 Přívlačka – kampelička (9.50 – 9.55)
 Jilem – hasičská zbrojnice (10.00 – 10.05)

TN korunovanou T sochou. Pochopila jsem a sama sobě vysvětlila, jak byla využita či spíše zneužita vzpomínka na pana Jiřího Václava T. Vážení, vždyť je to jenom hra, legrace, fikce. Postavička pana T je příbarvená, zlidštěná, povýšená nad ostatní a hlavně je hrdinská. Pro mě je hrdina lékař zachraňující životy, hasič bojující s plameny, matka pečující o postižené dítě. V daném momentě je hrdina i opilec sedající za volant nebo zapalující kontejner. Pan T byl opěvován spoustou slov, která se na nás valila z článků zpravodaje. Ta samá slova však měla být více vážena.

Tak mě napadá, že to celé prostranství TN kazí jenom kostel sv. Jakuba Většího. Nebylo by od věci pojmenovat ho kostelem Jiřího Václava T? Že je to rouhání? Ale není! Je to jenom legrace, upuštění páry, fikce, cimrmanovština. A ještě bych doporučila přemístění T sochy na skálu naproti lávce, kde se urputně bojovalo s Prusáky. Jistě si zaslouží uctívát svého hrdinu i v dolní části obce. Určitě by se hodilo i umístění pamětní desky, vyvedené nejlépe ve zlatém písmu.

Zanechávám invectiv a vracím se k TN. Chtěla bych poděkovat paní Pavlíně Holubcové a panu Mirkou Holubcovi, že se odvážili polemizovat a oponovat. Však se jim také dostalo sáhodlouhého vysvětlení a zesměšnění. Děkuji také těm Poniklákům, kteří za mnou přišli

a vyslovili podporu paní Miloslavě Gembické.

Květa Kavánová st.

A ještě malou poznámku: Ráda bych poděkovala neznámému nebo neznámým dobrodincům, kteří umístili v Poniklé stojany pro kola. Byl to ohromný nápad. Chybí namontování malé kasičky. Jistě by některý z uživatelů koloslužby rád přispěl drobným penízem.

Redakční poznámka:

Příspěvek Květy Kavánové st. nepřináší nové argumenty, a tudíž není potřeba opakovat již dříve vyřčené, tím spíše, že věc přerostla do osobní animosity, což mnohé občany již obtěžuje. Z uvedených důvodů nepovažuje starosta za přínosné na daný příspěvek reagovat.

Publicita MAP

Rádi bychom Vás informovali o aktivitách projektu Místního akčního plánu (MAP) vzdělávání na Jilemnicku, který je realizován od 1. 2. 2016 na území SO ORP Jilemnice a města Vysoké nad Jizerou. Na základě dohody v území je realizátorem projektu MAS "Přid'te pobejt!", z. s. Finančním partnerem projektu je Jilemnicko - svazek obcí. Realizací projektu bylo zahájeno MAPování jednotlivých požadavků regionálního školství prostřednictvím zástupců zřizovatelů, vedení škol, neformálního vzdělávání a dotčené veřejnosti.

V průběhu měsíce dubna byl ustanoven řídicí výbor a do konce června proběhla dvě veřejná jednání a jedno setkání pracovních skupin. Na těchto setkáních byly vytvořeny myšlenkové mapy a vydefinovány problémové oblasti, které se staly východiskem pro stanovení "priorit" a "cílů" Strategického rámce. Na posledním setkání byla dopracována finální verze VIZE MAP Jilemnicka. Strategický rámec byl schválen dne 22. 7. 2016 a odeslán na RSK do Liberce. Mezi nejsilnější témata patřila oblast vybavení škol, modernizace vnitřní infrastruktury, ohodnocení pracovníků ve školství a dostupnost dalšího vzdělávání PP.

Schválený strategický rámec je také jednou s podmínek při podávání žádostí o finanční

prostředky prostřednictvím “šablon” z OP VVV prostřednictvím MŠMT nebo z ostatních programů nabízející možnost čerpat evropské peníze na školství (např. IROP).

Od září budou v rámci projektu probíhat setkání “Pracovních skupin” (pro oblast mateřských škol, základních škol, neformálního vzdělávání a volnočasových aktivit), kde se mohou zájemci o vzdělávání zapojit do diskuze nad vybranými tématy, které vycházejí ze Strategického rámce, a to za účasti odborníků, lektorů a expertů pro danou oblast. Tyto semináře za účasti odborníků budou probíhat a jsou hrazeny v rámci projektu MAP Jilemnicko. V pátek 16. září od 13.00 hodin proběhne v objektu MŠ ve Studenci pro zájemce první seminář na téma “Matematická pregramotnost”, kde se budeme těšit na Vaši účast. Jedná se o akreditovaný seminář pod záštitou NIVD v Liberci s vedoucí lektorkou paní PhDr. Michaelou Kaslovou. Úvodní praktická část semináře proběhne za účasti dětí z MŠ ve Studenci. Účastníkům bude po ukončení vzdělávacího semináře vystaveno osvědčení.

Další přednáška na téma “Inkluze v MŠ

a ZŠ” proběhne 5. října od 9.00 hodin v zasedací místnosti MěÚ Jilemnice. Je připravena ve spolupráci s ORP Jilemnice a přednášejícím bude ředitelka Pedagogicko - psychologické poradny ze Semil paní Mgr. Věra Provazníková.

Bližší informace o probíhajících aktivitách MAP Jilemnicko včetně vložených dokumentů se dozvíte na našem Facebooku “MAP Jilemnicko” nebo na našich webových stránkách www.maspridtepobejt.cz a www.jilemnicko-so.cz. Informace o seminářích k vybraným tématům a termínech konání Vám budeme rozepisovat také prostřednictvím elektronické pošty.

S přáním příjemného zahájení školního roku

Váš realizační tým MAP

Nejtěžší závod fichtlů na světě

Na začátku prázdnin se „Ponikelská mládež“ zúčastnila 24-hodinového závodu fichtlů na motokrosově dráze v Dolním Bousově. Závod byl odstartován v pátek v 17:00 za příjemných slunečných 30°C. Jezdci

„Ponikelská mládež“

Josef Kaván, Josef Skalský, Petr Třešňák, Miroslav Václavík a Vladimír Tryzna se střídali na stroji Jawa 50 Mustang po půlhodinových intervalech. Manager týmu Vladimír Dobiáš zajišťoval pravidelný pitný režim, stravování, sledování online pořadí, údržbu a opravy stroje. Po cca polovině závodu jsme se ve startovním poli 65 týmů pohybovali okolo 15 místa. Proto managerův rozkaz zněl jasně: „Za každou cenu nesmíte pustit před sebe žádný tým ze sousedních obcí!“ (v týmu z Jablonce nad Jizerou kolaboval otec myšlenky naší účasti Radim K., účastnil se ještě druhý tým z Poniklé ve složení J. Pajera, S. Patočková a bratři Antošové). S vypětím všech sil se nám to podařilo a závod jsme po 24 hodinách dokončili za příjemné průtrže mračen na skvělém 12. místě.

Suma sumárum: najeto cca 650 km, spáleno

38 l benzínu, 2x upadlý výfuk a 1x ztracený svíček. Tímto prosíme šťastného nálezce našeho svíčku J. Pajera o jeho navrácení.

Dále se omlouváme všem sousedům za způsobený hluk při nekonečném ladění motocyklu na takto náročný závod.

Za tým sepsal Petr Třešňák

Na-náves-vzetí Jiřího Václava Tuláčka

V sobotu 23. července se na ponikelské návsi konala ojedinělá akce, a to hlavně svým zaměřením. Jednalo se totiž o benefici, která prověřila schopnost nadhledu i otevřenost peněženky. A na co se sbíralo? Ano, na to, co jedni milují a druzí nenávidí, na Tuláčkovu sošku.

interaktivní vzdělávací poloautomat.

foto: S. A.-M. Fišerová

Nejprve proběhly oficiality - na přesně vytyčené místo na louce u kostela byla slavnostně zasazena základní kule budoucího díla a připomněli jsme si Tuláčkův, dnes již slavný, (ne)čin. Poté konečně následovala zábava - zájemci se mohli vžít do Tuláčkových pocitů a zastřílet si na Prušáčky, vyfotit se v různých kostýmech a kulisách, osvěžit své znalosti pomocí interaktivního vzdělávacího poloautomatu, vyslechnout jarmareční písně a na závěr zhlédnout divadelní představení na hrdinovu počest. Během celé doby bylo možné se občerstvovat a samozřejmě i libovolnými obnosy přispívat do sbírky na Tuláčkovu sošku. A výsledek? Brzy budeme odhalovat!

Bára Kulhavá - za Kabinet kerkonošské slovesnosti

Kostivárna aneb 115 let chemické továrny v Přívlace

Se starostou Tomášem Hájkem jsme řešili „záhadu“ Lipanského mlýna a otázku, zdaliž bývala Kostivárna v Přívlace původně také vodním mlýnem či nikoliv. Pamětní kniha obce Přívlaky k tomu hned v úvodu odpovídá, že průmyslových podniků, až na chemickou továrnu, v obci není. Před léty byly tu dva mlýny, Přívlacký a Kopanský, z kterého nyní jest struhárna.

Panský neboli Přívlacký mlýn stával na protějším břehu Jizery naproti prádelně Palme Stumpe (pozdější n. p. SEBA). Z Kopanského

Kostivárenský vodopád z hráze nádrže z roku 1910.

mlýna se nejspíše omylem stal mlýn Lipanský, který se posléze přeměnil na pilu a struhárnu, čili soustružnickou dílnu.

Co se však tzv. Kostivárny týče, jedná se o nejmladší z těchto podniků. Nalézá se na samém okraji přívlackého katastru v údolí pod skalistým svahem zvaným Na podkově. Údolím protéká Kopaninský potok, v minulosti se též nazýval Ropachtický nebo Svinský, a poblíž ponikelského Mejta se vlévá do Jizery.

O postavení nové továrny na chemické zpracování kostí tehdy zažádal Matěj Kraus z Jilemnice. Ve vodních knihách okresního archivu je k tomu zachována úřední agenda z let 1901–1902. Tovární objekt pak nesl číslo popisné 138 (dnes

č. p. 466). Už od počátku byl stavěn se záměrem provozu „chemické továrny.“ Ale i když používal velké „mlýnské“ kolo na vodu a ještě roku 1977 byla ústřední budova na plánech zvána „mlýnice“ s přísudkem funkčnosti jako sklad, nejednalo se o mlýn na mletí obilí. Polohorys továrny z roku 1902 ve zmíněných knihách uvádí prostřední stavbu jako tzv. kulový mlýn. Tedy mlýn jiného technologického procesu, který byl určen k rozmělnění hrubších surovin na jemné, v tomto případě kostí. Pro drcení kostí na jemný popel se užívala zařízení zvané kremulátor. Avšak zde nešlo o popel k uložení do urny, ale k dalšímu zpracování a využití. Továrna zpracovávala kosti na technický tuk, kliš a kostní moučku.

Kotelna s třicetimetrovým komínem a administrativní budova v pozadí jsou nejzachovalejšími současnými objekty.

foto: Přemysl Špráchal

Matěj Kraus sice dostal povolení ke stavbě chemické továrny už na podzim roku 1901, ale přes nesouhlas majitelů sousedních pozemků se celý projekt oddálil až do hloubi dalšího roku. Svůj nesouhlas stěžovatelé dokonce vznesli až ke knížeti Rohanovi. Nakonec se přeci jen dohodli a za dodávání přebytku amoniaku k hnojení luk se protestu vzdali jednou provždy.

Firma M. Kraus & J. Kynčil tak již neměla dalších překážek ke stavbě továrny. Desetimetrové vodní kolo náhonem poháněla voda z potoka. Roku 1902 si zřídili vodní nádrž s kamenným jezem, který byl úředně potvrzen o dva roky později. V letech 1905-1910 pak ještě došlo k rozšíření nádrže, kde je dokonce dochována na hrázi datace. Na její rozšíření bylo údajně spotřebováno sedm vagonů cementu. Ke zvětšení nádrže bylo přistoupeno pravděpodobně z důvodu rozšíření provozu, jelikož se firma chystala roku 1910 postavit i další skladištní budovu pro míchací stroj k výrobě superfosfátu z kostní moučky. Tedy pro umělé hnojivo rozpustné ve

vodě. Dodnes je tato nádrž z lomového kamene i s původním schodištěm zachována. Pouze potok nádrží už jen protéká skrze usazené bahno a již dávno neplní nádrž vodou.

Významnou přeměnu zaznamenala továrna už během první světové války. Činnost provozu zůstala stejná – tedy Chemická továrna na umělá hnojiva, kliš a kostní tuk. Tehdy se ale roku 1916 uvádějí jako majitelé továrny Kraus a Kubánek. Stejnomený syn Matěj Kraus po válce na-hradil svého otce. Dále provozní areál rozšiřují o skladiště, sušárnu, jámy k nakládání koží a jámy k čištění odpadních vod. Především však svůj provoz modernizují výměnou vodního kola za jednu spirálovou Francisovu turbínu. Podle oficiálního státního seznamu vodních děl měla tato turbína výkon 17 koňských sil, což je při průtoku pouhých 120 litrů za sekundu poměrně značný výkon. Umocněn byl zvláště vysokým spádem 13,5 m, který tuto nevelkou průtočnost doháněl. Státní seznam (k roku 1930) z jednoho ze společníků, Josefa Kubánka, omylem udělal

Hlavní rozpadající se budova Kostivárny s firemním štítem Agrokrmu v sutinách (foto 2012).

foto: Přemysl Špráchal

Škubánka.

Už ale na počátku 30. let jejich továrna upadla do dluhů a ve veřejné dražbě se stala majetkem Hospodářské záložny ve Vysokém nad Jizerou. Ponikelská kronika sice uvádí, že důvodem krachu byl nucený prodej výrobků pod cenou, ale vzhledem k rozsáhlé modernizaci provozu mohlo být těch příčin více. Každopádně to znamenalo uzavření továrny na čtyři roky.

Mnohem horší doba měla přijít o několik let později, kdy byla Přívlaka ke konci roku 1938 připojena k Německé říši. V období Protektorátu tzv. lučební továrnu vedl český továrník Václav Hylena pod hlavičkou firmy KITON, který po několikaletém zavření továrny opět vzkřísil a uvedl do provozu. Část přívlackého

katastru s továrnou na strojená hnojiva sice zůstala v tehdejší ČSR, byla ale připojena naopak k Roprahticím, které ji po válce nechtěly vrátit zpět k Přívlace. Demarkační čára vedla potokem těsně vedle továrny a hned pod zátáčkou, cca 300 m od továrny byla postavena dřevěná říšská strážnice se závorou, což tovární chod značně komplikovalo. Za války sice tovární provoz ukončen nebyl, nadále zde pracovalo až 16 lidí za hodinovou mzdu 11,- protektorátních korun, ale skrze blízkou celnici se zdejší dělníci museli neustále prokazovat při každém přechodu, včetně opakované osobní prohlídky. Stejně tak nebylo dovoleno rolníkům přejíždět protektorátní hranici pro hnojiva, což se řešilo tím, že továrenští dělníci dojeli s povozem pro náklad a zas jej čekajícím

O travertinovou konstrukci nejmladší budovy Kostivárny se v posledních letech z důvodu trestného činu zajímala Policie ČR (foto 2012).

foto: Přemysl Šprachal

zemědělci přivezli zpět k celnici.

Němci chod továrny komplikovali i tím, že vagónům s kostmi dlouho nedovolovali zastavovat na železniční zastávce v Přivlance, takže dělníci auty jezdili pro náklad do stanice v Horní Sytové.

Ke konci války se až do dubna 1945 stavěly na silnicích protitankové zátarasy jištěné ostřelovacími kryty. Jeden z nich byl vybudován právě pod Kostivárnou, která bez větší újmy přežila i období okupace. Dřevěnou strážnici německých financů si po válce, k nevůli přivlacksých, odvezl Svaz české mládeže z Poníklé.

Když už by se zdálo, že nemůže být nic horšího než válka, na Kostivárnu další drama teprve čekalo. Roku 1949 byl továrník Hylena zatčen a přivlackská továrna znárodněna. Tím skončilo svobodné podnikání v historii Kostivárny.

Provoz však běžel dál, i když pod dohledem totalitní státní moci. Během komunistického režimu se tu vystříдалo pět podniků. Roku 1964 byla továrna vybavena parním středotlakým horkovodním kotlem. V květnu 1977 zde vypukl požár a následně byla vypracována rozsáhlá projektová dokumentace řešení havarijního stavu výroby masokostní moučky, kde se počítalo

Pohled na západní část Kostivárny.

s kompletní rekonstrukcí vzduchotechnických zařízení, světelných rozvodů i kanalizací. V osmdesátých letech ještě došlo k přestavbě kotelny, revizím elektrického zařízení a dalším již drobnějším údržbám. Počet zaměstnanců se stále pohyboval přibližně do dvaceti osob.

Každá společenská změna s sebou nese velké otazníky další existence nejrůznějších podniků. Po tzv. revoluci v roce 1989 docházelo k postupnému navrácení restituovaných majetků a společným znakem mnohých fungujících provozů se stalo, že téměř všechny tovární provozy byly zrušeny nebo jejich činnost ochromena.

Kostivárna byla v tomto směru výjimkou a tak tento malý tovární objekt přežil i dobu dalšího celospolečenského zvratu a nadto pojal euforii z nově nabyté svobody podnikání vsutku velkoryse. Už několik měsíců po pádu komunistického režimu byl v roce 1990 vypracován projekt na výstavbu zcela nového provozu jatek a zpracovny masa. Architektonicky se jednopatrová stavba měla nést v duchu typickém pro přelom 80./90. let, jak ji vidíme kupříkladu na bývalé celnici u hraničního přechodu Harachov – Jakuszyce. Byly vypracovány projekty geologicko-průzkumných prací, posouzení inženýrsko-geologických poměrů, zjištění agresivity vody protékajícího potoka, klimatologická data na množství srážek, zatížení sněhu a další výškopisná a polohopisná zaměření. Z celého projektu nakonec ovšem sešlo a nedošlo ani k počátečním stavebním pracím.

V následujícím roce 1991 došlo pouze k re-

konstrukci dvou parních kotlů v kotelně a zařízení pro chemickou úpravu napájecí vody. Po celý průběh 90. let zde vyráběl hospodářská krmiva státní podnik FARMA KRKONOŠE Poniklá, jejichž významným dodavatelem surovin byl Langerův Mlýn v Brodčích nad Jizerou.

Na konci školního roku 1997 Farma Krkonoše ukončila svůj provoz a nástupcem se stala firma AGROKRM spol. s r. o. Podnik však fungoval pouze do roku 1999. Majitel firmy byl za tragických, dosud nevyjasněných, okolností nalezen mrtev. Poslední majitel nemovitosti, tenisový magnát a majitel hornolánovského Mahrlova mlýna ing. Kaderka dokonce zvažoval obnovení stávajícího vodního díla pro potřeby MVE.

Současný stav kostivárenských objektů je dnes velmi neuspokojivý. Většina budov je z větší části destruovaná a v relativně nejzachovalejším stavu je pouze zastřešená zpuslá kotelna s 30 m vysokým cihlovým komínem a administrativní vilka č. p. 467 přes silnici. Další existence tohoto ponurého objektu je zatím nejistá.

Přemysl Špráchal, Tomáš Hájek

Koupaliště 2016

I když léto bylo neobvykle rozmanité, našly se dny, kdy jsem se svou rodinou ráda využila místní koupaliště a byla jsem velmi spokojená. Krásná voda, upravené okolí, příjemná obsluha či poměrně bohatý sortiment občerstvení v kiosku.

Vím, že to všechno bylo náročné finančně i časově jak pro zaměstnance obce, tak i pana Čížka, ale byla to výborná služba, která bohužel nepatřila mezi výnosné. Zde bych mohla použít rčení „I prodělek je zisk“, v tomto případě pro nás, občany a návštěvníky Poniklé.

Bohužel naše malé koupaliště nemůže konkurovat větším, luxusnějším v okolí, ale myslím, že už je to alespoň to málo, co v obci občanům i rekreačním můžeme nabídnout.

Pro zatraktivnění by se okolo koupaliště mohlo postavit několik laviček, zakoupit a půjčovat opalovací lehátka a postupně doplňovat herní prvky pro děti, ale vím, že vše něco stojí a nejde to hned.

Lenka Scholzová s rodinou

Volba do krajského zastupitelstva

**7. října 2016 od 14.00 do 22.00
a 8. října 2016 od 8.00 do 14.00**

Volební lístky dostanou všichni voliči v předstihu do schránky poštou.

V případě nepřítomnosti v domovské obci může oprávněný volič hlasovat i v jiné obci Libereckého kraje, ovšem pouze s předem zařízeným voličským průkazem.

Inzerce

Pronájem bytu v Poniklé

Pronajmu byt 2+KK (60m2) v RD se samostatným vchodem v Poniklé.

Byt je částečně vybavený. Nájemné 5 000 Kč + energie.

Koldovský Pavel, Tel.: 776 885 700

Na Mejtě se opět vaří!

Kvalitní domácí kuchyně nabízí obědy jedna radost. A ke všemu, desáté jídlo chutná nejlépe, protože je zdarma.

Chystáme:

Na Mejtě se paří!

To bude, jakmile se prodlouží otevírací doba v pátek a v sobotu do 24:00 a v ostatní dny do 22:00 (mimo zavírací pondělí). A začínáme v 10:00. Nyní je možné pro větší skupiny hostů prodloužit otevírací dobu individuálně po předchozí telefonické domluvě. Pokud u nás chystáte rodinnou oslavu nebo firemní párty, zajistíme Vám teplé i studené občerstvení.

Na Mejtě se dobrotám daří!

To jakmile v druhé části podniku otevřeme prodejničku s lahůdkami a regionálními produkty. Už nyní u nás můžete nakoupit například vynikající burčák, nebo lažanské mošty. A dobrot bude stále přibývat.

Přijďte se na nás podívat, ať tu s Vámi dlouho vydržíme.

Prozatímní otevírací doba:

Po: zavřeno

Út - Ne: 10:00 - 16:00

Kontakt:

Tel.: 775 770 013

Fb: facebook.com/NaMejte

Hledáme mamku

Pohodový tatka a syn hledá tímto hodnou, osamělou mamku s vyřešenou minulostí do tohoto staršího domku v Poniklé (vedle prodejny koberců) k vedení domácnosti.

V době mé hospitalizace v nemocnici (opětovný zápal plic) nás nečekaně opustila dlouholetá přítelkyně a zároveň matka našich dospělých synů. Vyměnila rodinný život za konzumaci alkoholů se svým novým přítelem.

Řidičský průkaz vítán, přistěhování později nutné!

DAKON
Hřejivé srdce domova

S námi se 3. emisní třídy bát nemusíte

**Tradiční ocelový kotel
na hnědé uhlí DOR F**

**Uvažujete o výměně starého kotle na uhlí?
Dakon Vám nabízí léty osvědčený kotel DOR F**

- velká násypná šachta pro pohodlné ruční přikládání shora
- stále stejné připojovací rozměry
- nezávislý na elektrické energii
- kotel 3. emisní třídy, který bude možné používat i po roce 2022

Máte zájem o nový kotel Dakon? Obrat' se na topenáře ve Vašem okolí:

Jiří Farský FASKO, Husova 271, Semily, tel.: 602 283 412

VI. Tuláčkovy slavnosti

MUZIKANTSKÉ

k poctě basisty Karla Tuláčka
v sobotu 24. září 2016
Tuláčkova náves v Poniklé

- 13.00** zahájení trachtace, proslovy, zdravice, pozdní oběd
13.20 Muzikantský potěr
(ponikelské děti ze ZUŠ)
13.40 Jak šla basa do nebe - Síň svící
(ukázka slavné divadelní hry Marie Kubátové v podání místních ochotníků)
14.00 Jizera - 1. vstup
(věhlasný folklorní soubor z Liberce)
14.20 Kerkonošský písničky
(ponikelský Svatojakubský sbor, Magda Jarošová, Franta Kaván...)
15.10 Jak šla basa do nebe - Peklo
15.30 Jizera - 2. vstup
15.50 Muzikanti z Poniklýho
(Pavel Plichta, Petr Plichta, Jarda Urik, Olda Tulis a Pepa Machač)
16.50 Jak šla basa do nebe - Nebe
17.10 STAGNACE + PAŠA
(koncert rockové legendy, cca do 20.00)

pořádá Kabinet kerkonošské slovesnosti,
bohaté občerstvení zajištěno

...a v neděli 25. září od 17.00
Posvícení v kostele sv. Jakuba Většího
s poděkováním za plody země, dary Ducha
a požehnáním všem ponikelským zpěvákům,
muzikantům i české písničce;
pořádá farní společenství

